

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΑΚΡΙΒΟΥ	ΠΑΠΑΔΑΚΗ	1.12.2015	CIΕΚ1201.ΑΕ1

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Αγαπητοί καλεσμένοι. Σας καλωσορίζουμε από τη μεριά μας στην Ελλάδα και σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για την πάρα πολύ δημιουργική συμβολή σας αλλά και για το χρόνο σας στην πατρίδα μας, η οποία περνά δύσκολες στιγμές, αλλά, πιστεύω ότι και η Ευρώπη έχει κάποια ζητήματα σχετικά με την ανταγωνιστικότητα και της ανάπτυξης όσο και της ανεργίας, τα οποία ποσοστά είτε βαίνουν αυξημένα είτε είναι σταθερά, όμως αυτό δεν είναι ένας καλός οικωνός για το μέλλον της ανάπτυξης της Ευρώπης και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Εγώ ως οικονομολόγος και ως άνθρωπος, ο οποίος έχει δουλέψει στις αγορές αλλά και έχει διαχειριστεί αποθεματικά ταμείων, θα πρέπει να σας πω, ότι πέρα από το κοινωνικό συμβόλαιο που είναι το επίπεδο 1, των σχέσεων εργάτη – εργαζόμενου με την εταιρεία, εργαζόμενος – εταιρεία με κράτος, εργαζόμενος σε εταιρεία - κράτος με Ε.Ε. και με ευρωζώνη και με κοινό νόμισμα και με κοινές τράπεζες. Υπάρχουν πολλά επίπεδα. Θα κάνω κάποιες ερωτήσεις που θα πρέπει να τις απαντήσουμε όλοι και ο καθένας μέσα στη χώρα του. Όταν ερχόμαστε όλοι σε μία σύσκεψη για να σκεφτόμαστε και να αποφασίζουμε μαζί, πρέπει να έχουμε κοινούς ορισμούς και μια κοινή στρατηγική.

Η πρώτη ερώτηση είναι. Στην κάθε μία από τις 19 χώρες της ευρωζώνης της ζώνης του ευρώ, ποιοι έχουν την ευθύνη διαχείρισης των αποθεματικών των ταμείων; Οι κεντρικές τράπεζες, τα Υπουργεία Οικονομικών; Μήπως ένας υπερεθνικός οργανισμός, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα; Δεν το ξέρουμε, αλλά θα πρέπει να το λύσουμε. Εάν θέλουμε όλοι μαζί να έχουμε μια κοινή πολιτική.

Δεύτερη ερώτηση. Ποιος είναι πρακτικά ο ρόλος των Υπουργών Οικονομικών στη διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων στη χώρα του ευρώ; Με συγχωρείτε, αλλά θα μιλήσω μόνο για τις χώρες της ζώνης του ευρώ αυτή τη στιγμή.

Εάν υπάρχει και είμαι σίγουρος - επειδή το γνωρίζω από τη δουλειά μου - ότι υπάρχει διαφορετικός τρόπος διαχείρισης αποθεματικών τότε θα πρέπει να έχουμε και διαφορετικές προσδοκίες και να μην δίνουμε ψεύτικες υποσχέσεις στους λαούς. Για παράδειγμα, οι χώρες του βορρά της Ευρώπης έχουν αυτή τη στιγμή αρνητικά επιτόκια, εάν κάποιος δει το PNN το profitability ενός ταμείου, δηλαδή, το πώς θα βγάλει χρήματα και τι

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΑΚΡΙΒΟΥ	ΠΑΠΑΔΑΚΗ	1.12.2015	CIΕΚ1201.ΑΕ1

χρηματοροές θα έχει τα επόμενα 25 χρόνια με αρνητικό επιτόκιο, ξέρετε τι θα δει; Ότι τα λεφτά δεν βγαίνουν και τι θα πούμε στη βόρεια Ευρώπη π.χ. στην Ολλανδία ή στη Δανία, ότι δεν θα έχετε χρήματα για να πάρετε σύνταξη σε 10 χρόνια, διότι, τα αρνητικά επιτόκια θα γυρίσουν στους διαχειριστές κεφαλαίων σας των ασφαλιστικών σας ταμείων, να πάνε να ποντάρουν σε πολύ πιο ρισκοβόρα εργαλεία επενδυτικά, όπως είναι τα παράγωγα, διότι αυτό γίνεται αυτή τη στιγμή.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΑΚΡΙΒΟΥ	ΠΑΠΑΔΑΚΗ	1.12.2015	CIΕΚ1201.ΑΕ1

(Συνέχεια ομιλίας του κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΜΜΕΝΟΥ)

Όλοι ψάχνουν μια καινούργιου είδους επένδυση, πιο ρισκοβόρα, με μεγαλύτερη απόδοση, έτσι ώστε η επιστροφή των κεφαλαίων της επένδυσης να είναι τόσο μεγάλη, για να καλύψει το ρίσκο από το εργασιακό και της απόδοσης των συντάξεων σε βάθος εικοσαετίας ή εικοσπενταετίας. Τα συνταξιοδοτικά ταμεία επενδύουν σε μεγάλο βάθος χρόνου και ο λόγος είναι σημαντικός.

Η Ελλάδα επί 40 χρόνια μετά την μεταπολίτευση έκανε το εξής πού προφανώς γνωρίζετε, αλλά θα το πούμε και για τα πρακτικά. Επένδυε τα αποθεματικά της στην Τράπεζα της Ελλάδος με μηδενικό επιτόκιο, με μηδενικό κέρδος, απόδοση μηδέν. Βάζαμε κάθε χρόνο από 28 ως 14 δις ευρώ σε έναν λογαριασμό είχαμε απόδοση μηδέν. Σε τι πιστεύαμε ότι θα γυρίσει; Ποια άλλη χώρα το κάνει αυτό; Ας αναρωτηθούμε μεταξύ μας. Δεν γνωρίζω. Η απόδοση 0 στην κεντρική τράπεζα είναι κάτι εξαιρετικά επικίνδυνο τόσο για εμάς τους οικονομολόγους όσο και για τους εργατολόγους, πόσο μάλλον για τους πολιτικούς, οι οποίοι κάποια στιγμή, όταν νομοθετήσουν να πουν μια αλήθεια. Να βγουν με ένα δημόσιο excel στον λαό και να πουν: «Εάν κάνω αυτήν την επένδυση με αυτό το ρίσκο, η απόδοση του δανείου θα είναι αυτή. Εάν κάνω κάτι άλλο, η απόδοση θα είναι κάτι άλλο. Πρέπει να πάρουμε την απόφαση μαζί.».

Όταν υπάρχουν κρυφές ατζέντες και αθέμιτος ανταγωνισμός μεταξύ ταμείων στην ευρωζώνη, διότι αθέμιτος ανταγωνισμός ποιος είναι; Τι δικαίωμα έχει η Ελλάδα, επειδή βρίσκεται σε μηχανισμούς στήριξης; Έχει τέτοια δικαιώματα να επενδύσει τα αποθεματικά της στα ταμεία, όπως έχει η Ιταλία, ή η Γερμανία, η Γαλλία, η Ισπανία, ή η Πορτογαλία; Ναι ή όχι; Και πού; Θα αλλάξει η Ελλάδα τον νόμο να υπάρχει ιδιωτικός ή κρατικός φορέας σε επένδυση και διαχείριση των αποθεματικών, έτσι ώστε να ξέρουμε αν υπάρχει μια απόδοση για τις μελλοντικές γενιές; Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και πρέπει να λυθεί, διότι εάν δεν λυθεί πολιτικά, οι εργατολόγοι του υπουργείου εργασίας, κατά την γνώμη μου και ας με συγχωρήσετε με όλο το σεβασμό, θα πούμε ψέματα στον εαυτό μας και στους πολίτες.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΑΚΡΙΒΟΥ	ΠΑΠΑΔΑΚΗ	1.12.2015	CIΕΚ1201.ΑΕ1

Η ύφεση έχει να κάνει με την ανταγωνιστικότητα. Όταν μιλάμε για νέες θέσεις εργασίας και επενδύσεις, η Ευρώπη πρέπει να θέσει τους ορισμούς. Πώς στο ίδιο index βάζουμε το Λουξεμβούργο, την Γερμανία, την Μαλαισία, την Κορέα, την Σιγκαπούρη, την Αμερική και την Ελλάδα και λέμε ότι η μία χώρα είναι πιο ανταγωνιστική από την άλλη; Υπάρχει ένας παραλογισμός. Αυτός ο παραλογισμός δημιουργεί όλες τις λάθος υποθέσεις και τα assumptions που κάνουμε εμείς οι οικονομολόγοι και οι εργατολόγοι. Εγώ, ως Ελλάδα δεν μπορώ να ανταγωνιστώ την Μαλαισία, επομένως, εάν η Μαλαισία είναι στο νούμερο 5 και η Ελλάδα στο 80, δεν έχει κάποια ουσία να συγκριθεί μαζί της, ούτε η Γερμανία με την Σιγκαπούρη.

Όμως εδώ έρχεται το τραπεζικό και το χρηματοοικονομικό σύστημα και λέει το εξής: Στην ανταγωνιστικότητα υπάρχουν δώδεκα πυλώνες, δώδεκα pillars. Αυτούς τους δώδεκα πυλώνες είναι καλό να τους έχει μια οικονομία, αλλά στην ευρωζώνη και στην Ευρώπη πρέπει να συμφωνήσουμε μεταξύ μας με ποιον ανταγωνιζόμαστε. Δεν θέλω να ανταγωνιστώ το Λουξεμβούργο, διότι το Λουξεμβούργο δεν έχει αγροτικά προϊόντα, έχει μέταλλα, ξύλο και υπηρεσίες, όπως η Κύπρος. Η Ελλάδα μπορεί να ανταγωνιστεί τον νότο. Ο νότος, όταν έχει να ανταγωνιστεί θέσεις εργασίας του νότου, θα πρέπει να έχει ειδικό πρόγραμμα διαχείρισης των αποθεματικών των ταμείων του, ειδικό εργασιακό πρόγραμμα και πολύ διαφορετικό από αυτό του βορά. Η στην δική μας περιοχή, τα Βαλκάνια, που είμαστε κοντά στην Αφρική.

Εάν δώσουμε τον κοινό ορισμό ανταγωνιστικότητας, αυτό πάει σε όλα τα επίπεδα, όπως εξήγησα, και στις τράπεζες, έτσι ώστε να αυξηθεί η κατανάλωση και να δοθούν θέσεις εργασίας. Εδώ υπάρχει ένα ζήτημα με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία έδωσε ρευστότητα, αλλά η ρευστότητα δεν βγήκε στην Ευρώπη, παρά τα 60 δισ. τον μήνα, σε θέσεις εργασίας και σε επενδύσεις. Στον βορά αυτήν την στιγμή δεν γίνονται επενδύσεις ούτε καν σε υποδομές. Δεν γίνονται πουθενά επενδύσεις. Δυστυχώς, τα χρήματα του κ. Ντράγκι τα πήραν πολύ μεγάλες εισηγμένες εταιρείες και αγόρασαν δικές τους μετοχές, για να στηρίξουν τις μετοχές τους. Δεν βγήκαν στην αγορά. Δεν θα είχαμε σχεδόν 11% ανεργία σήμερα στην ευρωζώνη, αλλά θα είχαμε 8% ή 9%.

Πρέπει όλοι μαζί να εργαστούμε στον οικονομικό τομέα και να έχουμε κοινούς νόμους και νομοθεσία για την διαχείριση των αποθεματικών και να συμφωνήσουμε ότι είναι άλλος ο

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΑΚΡΙΒΟΥ	ΠΑΠΑΔΑΚΗ	1.12.2015	ΣΙΕΚ1201.ΑΕ1

ανταγωνισμός στις θέσεις εργασίας του νότου, άλλος αυτός του βορά και συγχρόνως όλοι μαζί να πούμε την αλήθεια στους ευρωπαίους πολίτες, για να μην έχουν προσδοκίες που δεν θα μπορέσουμε ποτέ να συναντήσουμε ούτε πολιτικά ούτε πρακτικά.